

Kutsu ylimääräiseen kokoukseen!

**VARJOTAPAHTUMAT
KORVASIVAT
PERINTEISEN**

*MyBike kustomoinnista
Uusi hallitus esittäytyy
Luovien ratkaisujen aika*

Mototisti

Moottoripyöräkerho 69 ry.

50. vuosikerta syyskuu 2020

Reitin uudelleenmäärittelyä

PÄÄKIRJOITUS: MINJA MARJOMAA

Onpa ollut vuosi.

Ja nyt näin omasta näkökulmasta kerrottuna tarkoitan vuotta kahdella eri merkityksellä: on tämä 2020, joka on jokaiselle meille avautunut melko samaan suuntaan, kotiin. Ja sitten on Motoristin vuosi, joka tämän lehden myötä on lähtenyt minulla toiselle kierrokselle.

Periaatteessahan Motoristi-toimen valinta olisi suoritettu vuosikokouksessa huhtikuussa, mutta poikkeusolot siirsivät kokouksen kesälle. Itselleni tämä pitkittyminen on ollut pelkästään hyväksi, sillä ihminen, tuo sopeutuva mutta samalla omien pelisääntöjensä tiukasti sitoma hermokimppu, normalisoi poikkeustilanteet kulkemalla tiukasti määrittelemänsä manuaalin mukaisesti.

Minun Motoristiin liittyvän manuaalin teksti on ollut sängen mustavalkoista: neljän lehden mittainen sijaisuus, alkaen vuoden kolmannesta lehdestä syksyllä 2019. Tämä on tarkoittanut sitä, että vietin viime toimituskauden ovi jatkuvasti raollaan, huhuillen, että onhan nyt ookoo, jos teen näin. Koin olevani kerhon ja alan ulkopuolinen seuraaja, jonka tulee mukautua annettuun malliin. Elin siis jatkuvassa, omien joustamattomien sääntöjeni säätelemässä poikkeustilassa.

Tässä tullaan tähän toiseen vuoteen, varsinaiseen nykyhistorian poikkeustilanteiden oppikirjaesimerkkiin, jossa sijaintiin ja kansallisuuteen katsomatta tylsän turvallinen arki on muuttunut, eikä tiedetä varmaksi, koska 'siihen aikaisempaan' palataan.

Mutta poikkeustilanteet voivat olla myös hyväksi: mietimme ja arvotamme asioita uudelleen. Miksi näin on toimittu? Mikä vaikuttaa omien pelisääntöjeni takana? Voisiko totuttua mallia muuttaa, olisiko se jopa hyväksi? Jos rutiinit tuovat turvaa ja varmuutta tilanteissa, joissa muutoin saattaa kokea menettäneensä kontrollin, niin sopeuduttuamme tilanteeseen alamme hakea uudenlaista kontrollia, uusia reittejä, toista vaihtoehtoa.

Näin olen myös itse tehnyt päättäessäni jatkaa toimittajan roolissa. Tästä syystä halusin itseäni ja teitä, hyvä lukijakunta, ajatellen valita lehden teemaksi vaihtoehdon 2 – **mitä jää, kun se tuttu ja tavanomainen reitti onkin katkaistu?** Jäsenten ja vierailevien kirjoittajien tekstien perusteella paljonkin! Varjotapahtumia, toisia kohteita, yhteisöllisyyttä. Uudelleenorganisoinnin hengessä valikoitui myös lehden MyBike, aitoon kustomoiminnin tyyliin.

Hyviä lukuhetkiä, inspiraatiota omalle reitille, ja kuten aina, turvallisia kilometrejä.

Minja Marjomaa, Motoristin päätoimittaja

Motoristi 3/2020

5 AJANKOHTAISTA

6 Kun kapula vaihtui - puheenjohtajien dialogi

8 Uusi hallitus esittäytyy

12 Ahveniston koulutus MP69:n ajokoulutuksessa

18 MyBike: Timo M, Pyörä taipuu moneksi - etenkin osista

20 TEEMA: Vaihtoehto 2

22 Kontiorallin jäljillä Piispalassa

25 Kieringin koronaralli

26 Tulppion Kontiot

30 Ei Meritum vaan Merikarvia!

30 Pikkujoulut & kokouskutsu

Motoristi on Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n neljästi vuodessa ilmestyvä kerholehti. Nelivärinen, A4-kokoinen lehti jaetaan yli 2 000 osoitteeseen kerhon jäsenille ja yhteistyökumppaneille.

Motoristi ottaa mielellään vastaan lukijoiden lähettämää materiaalia. Toimituksella on kuitenkin oikeus m(u)okata sille lähetettyä materiaalia.

Päätoimittaja:
Minja Marjomaa, motoristi@mp69.fi
Oikoluku: Maija Pispala
Taitto: Selina Kustula TMI,
selina.kustula@gmail.com
Osoitteenmuutokset
jäsenvastaavalle:
jarmo.iivari@mp69.fi

Kannen kuva: Tero Laine
Tämän sivun kuva: Jarmo Iivari

SUOMEN YHTEISÖLLISIN
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 2029

PARAS
KAIKKIEN
KERHO!

Ukot, akat,
nuoret, vanhat,
pyörät kuin pyörät

Motoristihenki

Kerhomme on lungijengi, johon mahtuu vaikka minkämoista motoristia ja motoristihenkistä jäsentä. Kaveria ei jätetä ja mukaan mahtuu.

Vastuullisuus

Emme pelkää ottaa kantaa vaan vaikutamme niin kotimaassa kuin ulkomailla. Yhteistyö eri tahojen kanssa ja vastuullinen ajaminen ovat meille kunnia-asia.

Avoimuus

Innostumme uusista asioista ja erilaisista ihmisistä.

Lungijengi!

**YHDESSÄ LEVITÄMME AJAMISEN ILOA
JA KEHITÄMME LIIKENNEKULTTUURIA.**

Miten?

POHJOISEN PYSTYMETTÄ

18.–20.09.2020

Se vuoden pohjoisempi Pystymettä. Saapumisohjeet tapahtuman aikana saa osoitteesta Neste Reissumies, Alakorkalontie 22, 96300 Rovaniemi

Kuka ja missä?

Yhteyshenkilö Mikko Laitila, 0400188429. Seuraa mahdollisia uutisia ja muutoksia kerhon nettisivuilta www.mp69.fi.

ETELÄN PYSTYMETTÄ

23.–25.10.2020

Se vuoden eteläisempi Pystymettä. Saapumisohjeet tapahtuman aikana Vähäkankaantie 242, 31599 Koski TL.

Kuka ja missä?

Yhteyshenkilö Pekka Kulmanen, 0400528883. Seuraa mahdollisia uutisia ja muutoksia kerhon nettisivuilta www.mp69.fi.

YLIMÄÄRÄINEN KOKOUS

28.11.2020 kello 17

Kontiorallia koskeva ylimääräinen järjestön kokous

Kuka ja missä?

Vanajan Parvi,
Vanajantie 10 B, 13110 Hämeenlinna
Virallinen kokouskutsu lehden lopussa.

MP69 PIKKUJOULUT

28.11.2020 kello 18–22

Aika kaivaa tottulakia ja glögimukit esiin! Tarjoilua varataan ilmoittautuneiden perusteella.

Kuka ja missä?

Ilmoittautuminen tapahtumat@mp69.fi
Vanajan Parvi, Vanajantie 10 B,
13110 Hämeenlinna

Ajankohtaista

Tapahtumien aikatauluissa tai organisoinnissa (rajoituksissa) voi vielä tapahtua muutoksia, erityisesti poikkeustilanteeseen liittyen. Muutoksista ilmoitetaan aina kerhon nettisivuilla.

Ethän tule tapahtumiin sairaana!

KOULUTUSASIAT

Kesän rajoitetusti järjestetyt tapahtumat on pidetty onnistuneesti ja Youtube-kanavalle (MP69 ry) on lisätty koulutusmateriaaleja. Koulutuspäivät Ahvenistolla 25.7. yhteistyössä Gospel Ridersien kanssa, ja paikalla ennätysmäärä kävijöitä (juttu sivulla 12-14). Kouluttajat suunnittelivat elokuussa sekä syyskuun alussa uusia ajoharjoitteita tulevaa opetuskautta varten.

KANSAINVÄLISET ASIAT

Euroopassa päällimmäisenä tällä hetkellä on mopojen ja moottoripyörien pakoäänet. Keski-Euroopassa on monissa paikoin kielletty moottoripyöräily pienillä mutkateilla, jotka kulkevat asutuskeskuksien läpi. FEMAn vuosikokous ehdittiin pitää ennen koronan tuomia rajoituksia. Tämän jälkeen on yhteydenpito hoidettu sähköpostilla ja videopalavereilla. Huomioikaa poikkeusajan matkustusrajoitukset sekä esim. kaupunkikohtaiset maskipakot!

WEB JA KAUPPA

Nettisivut toimivat nopeasti muuttuvissa olosuhteissa päivitetyn tiedon sekä muutoksien pääviestintäkanavana. Youtube-kanava "MP69 ry" päivittää koulutusmateriaaleja katsottavaksi.

MOTORISTI

Haemme päätoimittajalle kisälliä. Valittavan henkilön ei tarvitse osata toimitustyötä, kunhan tilannetajua, motivaatiota sekä tunnetta käytännön motoristitoimintaan löytyy.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA:
LAURA LIIMATTA JA
VEERA TOSSAVAINEN

Kun kapula vaihtui

– puheenjohtajien dialogi

Huhtikuun aikana järjestettävä vuosikokous on kerhon hallinnollisesti merkittävin tapahtuma, jossa valitaan seuraavan kauden hallituksen jäsenet. Tämän vuoden kokous järjestettiin poikkeustilanteen vuoksi vasta heinäkuussa, joten uudet jäsenet sekä puheenjohtajan kapulanvaihdos ovat tapahtuneet vasta alkusyksystä. Pyysimme MP69:tä kaksi kautta luotsannutta Lauraa, sekä häneltä kapulaa ottavaa Veeraa, jakamaan heidän tuntemuksiaan työnjaon vaihdosta, tehtävän ajankohtaisista asioista sekä kerhon luotsaamisen tulevaisuudesta.

Laura: Tämänkertaisessa pj:n palstassa kynäni jälki näkynee viimeistä kertaa. On ollut ilo auttaa kerhon perustoiminnan ylläpidossa, tavoitteiden luomisessa, luotsaamisessa yli 50v rajapyykin ja, näin viimeisimpänä, taistelussa koronaviruksen aiheuttamia murheita vastaan. Seuraava tehtäväni on luovuttaa viestikapula eteenpäin. Veera Tossavainen, monet sinut jo tuntevatkin muun muassa useista vuosis-tasi hallituksen sihteerinä ja sitten kassanhoitajana, mutta kerrohan vielä kuka olet ja millä fiiliksellä otat tahtipuikon vastaan?

Veera: Kiitos Laura! Hallitustoimet ovat jo useammalta vuodelta tuttuja ja nöyrän tavoitteellisin ajatuksin vaihdan nyt puheenjohtajan saappaisiin. Kerhon toimintaan tutustuin ensimmäisen kerran vuonna 2008, kun osallistuin uuden mopokortin omistajan innolla sen vuoden Kontioralliin moposkooterillani. Tällä hetkellä ajossa on Honda CBR 600RR, joka kulkee niin mutkateitä, metsäteitä kuin rataakin. Tie on vienyt Savossa vietettyjen nuoruusvuosien jälkeen Tampereelle opiskelemaan ja työelämää näkemään. Sieltä matka on

”Pysykää terveinä ja nauttikaa moottoripyöräilystä!”

- Veera, uusi puheenjohtaja

jatkunut Keski-Suomeen Muurameen, missä nykyään perheeni kanssa asustemme. Työskentelen tällä hetkellä viestintäpäällikkönä, ja taustani viestinnän ja markkinoinnin, sekä valmentamisen ja taloushallinnon puolella ovat toivottavasti hyödyksi tehtävän tosiasiallisessa pyörittämisessä. Hyvänä pohjana toiminnan luotamsaamiselle eteenpäin toimii vastikään tehty kerhon strategia.

Laura: Kyllä, kun toiminnan punaisena lankana on ajamisen ilon levittäminen ja liikennekultuurin kehittäminen, asiat loksahavat paikoilleen kuin itsestään. Itse olen kokenut, että kunnianhimoisessa visiossa ‘Paras Kaikkien Kerho’ loistaa motorismin kuuluva yhteisöllisyyden henki. Mitä mieltä sinä olet tästä?

Veera: Juurikin näin. Erityisesti nykyisessä korona-tilanteessa painottuu yhteisöllisyys, mutta myös vastuullisuus – jotka molemmat ovat myös kerhomme arvoissa mainittuja. Emme voi myöskään pysähtyä paikoilleen, vaan on hyvä miettiä tulevaa ja sitä, miten voimme palvella jäsenistöämme entistä paremmin; Huolehtia motoristien edunvalvonnasta ja muistuttaa turvallisen ajamisen iloista. Myöskin kerhon toiminnan jatkuvuuden varmistaminen niin taloudellisesti kuin henkilöresurssien puolesta on tärkeää. Uutena puheenjohtajana olen iloinen siitä, että tämä on jo toinen sellainen puheenjohtajan vaihdos kerhon lähihistoriassa, jossa edellinen puheenjohtaja jatkaa hallitustehtävissä oman pj-kautensa jälkeenkin. Näin varmistamme tietotaidon säilymisen ja siirtymisen eteenpäin.

Laura, varapuheenjohtajan roolissa olet oikea käteni!

Laura: Mielelläni olen vaikka vasemman jalan saapas! Tämä on ollut, ja on edelleen, hieno matka olla mukana. Ei pelkästään itse kerhon, vaan myös oman ja läheisten kasvun ja kehityksen matka. Ja mitä kaikkea matkan varrelle on mahtunutkaan?

Esimerkiksi, muistatko Veera kun ensi kertaa tapasimme MP69:n Young Rider of the Year -kisan finaaliissa 2011? Sen reissun kilpakumppanuudesta MP69:n ajokouluuttajahommien kautta ollaan päädytty työskentelemään yhdessä kerhon hyväksi. Monet suot saada vielä rämpiä (sekä pyörän kanssa että ilman) ja monet riemut odottaa!

Veera: Totta turiset! Näin keskustelun loppuun muistuttelen teitä lukijoita, että minua saa tulla aina nykimään hihasta niin pienillä kuin isommillakin asioilla – tai näin korona-epidemian aikaan hyviä keinoja yhteydenpitoon on myös niin sähköposti, puhelin kuin sosiaalinen mediakin. Pysykää terveinä ja nauttikaa moottoripyöräilystä!

Laura: Kiitos kaikille, että olen saanut olla Parhaan Kaikkien Kerhon puheenjohtaja viimeiset reilu 2 vuotta. Toivottavasti tämänhetkinen maailman tila pian helpottaa ja me kaikki kuusysiläiset saimme taas turvallisesti mielin luoda yhteisiä hienoja muistoja kerhon tulevissa tapahtumissa ja koulutuksissa. Katse horisonttiin, selkään komea ryhti ja suunta kohti parempaa aikaa! Matka jatkuu ja haitari soi.

HALLITUS 2020 - 2021

Puheenjohtaja
Veera Tossavainen
040 5304772,
veera.tossavainen@mp69.fi

Varapuheenjohtaja,
tapahtumavastaava
Laura Liimatta
040 595 7946,
laura.liimatta@mp69.fi

Kassanhoitaja
Tero Laine
tero.laine@mp69.fi

Kansainväliset asiat
Markku Ahlsten
050 67155,
markku.ahlsten@mp69.fi

Sihteeri
Pasi Vornanen
040 5902749,
pasi.vornanen@mp69.fi

Jäsenvastaava
Jarmo Iivari
050 5367875,
jarmo.iivari@mp69.fi

Koulutusvastaava
Kalle Ryymin
kalle.ryymin@mp69.fi

Päätoimittaja
Minja Marjomaa
motoristi@mp69.fi

Toimihenkilöt
Juha Räsänen, kerhotavarat
juha.rasanen@mp69.fi
Maija Pispala, oikolukija

UUSI HALLITUS ESITTÄYTYY

KOONNUT: MINJA MARJOMAA
KUVA YLLÄ: JARMO IIVARI

Uusi hallitus valittiin poikkeuksellisesti – huhtikuussa tyypillisesti pidettävän vuosikokouksen sijaan – heinäkuussa, ja tästä syystä uusi hallitus esittäytyy vasta näin syksyn ensimmäisessä lehdessä. MP6g ry:n hallituksen tehtävänä on huolehtia kerhon toiminnan jatkuvuudesta huomioiden kerhon jäsenistön tarpeet.

Hallituksen jäseneksi voidaan valita kerhon varsinainen jäsen, joka on nuhteeton Suomen kansalainen kuitenkin niin, että vähintään kaksi hallituksen jäsentä, joista toinen on hallituksen puheenjohtaja, ovat täysi-ikäisiä. Hallituksen jäsenet ovat virassaan vuoden, jonka jälkeen heidät voidaan valita uudelleen. Hallituksen tulee kokoontua vähintään neljä kertaa vuodessa ja se voi kutsua avukseen tarpeellisen määrän toimihenkilöitä. (Kerhon järjestyssäännöt)

PUHEENJOHTAJA: Veera Tossavainen

TEHTÄVÄT: Puheenjohtaja vastaa oikeasta menettelystä hallituksen kokouksissa ja hallituksen päätösten toimeenpanosta. Hän valvoo kerhon etujen toteutumista kaikilla osa-alueilla ja ohjaa hallituksen toimintaa niin, että päätökset toteutetaan sovitusti. Puheenjohtaja on myös kerhon näkyvä keulakuva, jonka tulee edustaa kerhon linjauksia.

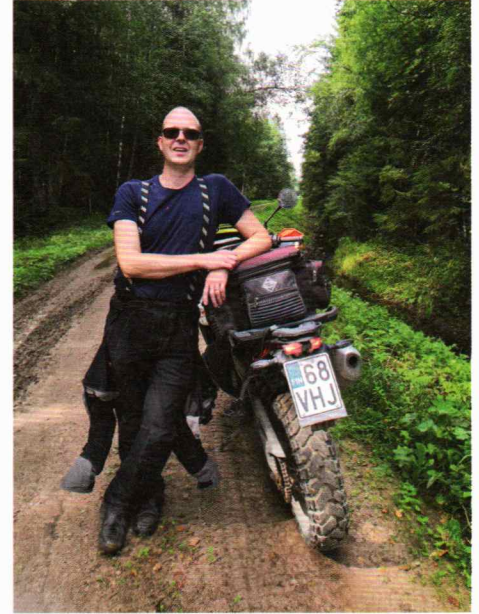
ESITTELY: Millainen puheenjohtaja minä olen? Luonteeltani olen empaattinen ja toiset huomioiva, mutta tarvittaessa osaan olla myös jämäkkä ja rajat asettava. Koen olevani enemmänkin valmentava johtaja, jonka tavoitteena on tukea jokaista omassa tehtävässään ja saada hyvällä yhteistyöllä kehitettyä kerhon toimintaa. Koska kerhomme olemassaololle olennaisia olette kaikki te kerhon jäsenet, toivon myös kuulvani teiltä palautetta ja toiveita toiminnan kehittämiseksi, oli kyseessä niin ilot kuin surutkin.

**VARAPUHEENJOHTAJA,
TAPAHTUMAVASTAAVA:** Laura Liimatta

TEHTÄVÄT: Hoitaa ja koordinoi puheenjohtajan tehtäviä puheenjohtajan estyessä. Vastaa tapahtumajärjestelyistä, sekä avustaa nuorisosoasioissa.

ESITTELY: Olen Laura, iloinen ja aktiivinen seikkailumotoristi, joka tohtoroi eläimiä Kemian alueella. MP69:ssä roolejani ovat tapahtumavastaava, varapuheenjohtaja ja ajokouluttaja. Lisäksi hoidamme Kallen kanssa nuorisosoioita. Ottakaa minuun yhteyttä jos haluatte järjestää kerhon nimissä eri tapahtumia, tapahtumat@mp69.fi. Pidetään huolta toisistamme ja säilytetään kerho eloisana, iloa ja elämyksiä tuottavana yhteisönä harrastaa!

KASSANHOITAJA: Tero Laine

TEHTÄVÄT: Kassanhoitaja vastaa kerhon kirjanpidosta ja laskutuksesta, sekä valvoo tilitapahtumien tarkoituksenmukaisuutta.

ESITTELY: Tero Laine, uusi kassanhoitaja palveluksessanne tällä hieman tyngäksi jäävällä toimikaudella. Tässä kokoonpanossa olen uusi tulokas mutta aiempaa MP69:n hallituskokemusta löytyy jostakin vuosisadan alkuvuosilta kun toimin tuolloin kerhon varapuheenjohtajana kohtalokkain seurauksin (päätyen avioon tuolloisen puheenjohtajan kanssa...). Kerhon toiminnasta lupaan tarjota jäsenistölle entistä tarkemman kuvan siitä mistä rahat toimintaan tulevat ja mihin ne menevät. Silloin kun en tongi kerhon rahanmenoa olen mielelläni soratiellä. Kulutettua tulee myöskin tenniskenttiä ja mökin saunan oven saranoita. Talvea varten tallista löytyy paitsi piikkipyörät niin myöskin sukset.

KOULUTUSVASTAAVA: Kalle Ryymin

TEHTÄVÄT: Koulutusvastaava johtaa Motoristi Survivalin toimintaa, vastaa kerhon kouluttajien (jatko)perehdyttämisestä ja koulutustapahtumien organisoinnista siten, että ne hyödyttäisivät niin uusia kuin vanhojakin jäseniä.

Lisäksi koulutusvastaava edustaa kerhoa valtakunnallisesti ja koordinoi yhteistyötä muiden koulutustahojen kanssa.

ESITTELY: Liityin kerhoon vuoden 2010 koulutustapahtuman kautta. Vuonna 2013 kävin kouluttajakurssin ja olen toiminut kouluttajana siitä lähtien. 2017 minut auktorisoitiin Suomen Moottoripyöräkouluttajat (SMOK) ry:n kouluttajaksi. Ammattitani olen yritysmyynnin konsultti, mikä luontevasti yhdistyy koulustoiminnan kehittämiseen - kerholla on paljon ajokouluttamisen osaamista, jota tulisi kyetä myymään ja markkinoimaan siten, että mahdollisimman moni motoristi pääsisi nauttimaan moottoripyöräilyä hauskaalla ja turvallisella tavalla.

SIHTEERI: Pasi Vornanen

TEHTÄVÄT: Sihteeri huolehtii kokousten sisällön kirjaamisesta, pöytäkirjojen tuottamisesta, julkaisusta sekä turvallisesta arkistoinnista.

ESITTELY: Ensimmäinen kerhotapahtumani oli Max-18 nuorten rata-ajotapahtuma Ahvenistolla vuonna 2008. Siitä lähtien Mp69:n ratapäivä onkin kuulunut joka kesän vakiotapahtumiini. Kerhon sihteerinä aloitin vuonna 2017. Kulkupelinä minulla toimii tällä hetkellä Yamaha Mtrio sp.

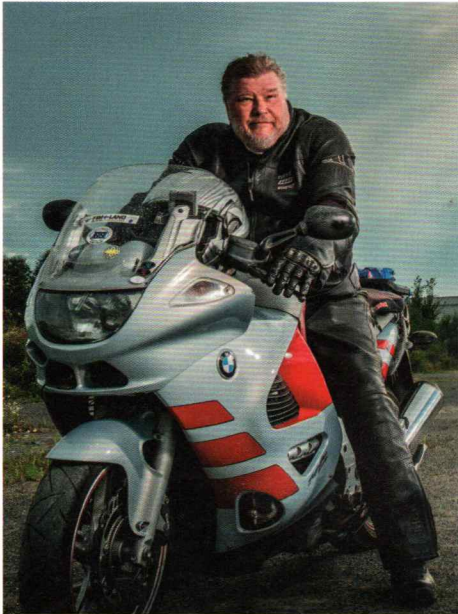

JÄSENVASTAAVA: Jarmo Iivari

TEHTÄVÄT: Jäsenvastaava ylläpitää jäsenrekisteriä ja vastaa kerhon jäseniin liittyvistä asioista.

ESITTELY: Nimeni on Jarmo Iivari. Olen MP69:n hallituksen jäsen ja vastuualueenani on jäsenasioiden hoitaminen. Toimin kerhossamme myös ajokouluttajana. Tällä hetkellä ajan BMW R 1200 GSA-merkisellä moottoripyörällä. Ajoreitit ovat tänä kesänä suuntautuneet pääasiassa kotimaan mutka- ja sorateille. Nähdään kerhon tapahtumissa ja koulutuksissa.

Hallituksessa on kolme uutta jäsentä, viisi jatkaa viime kaudelta.

KANSAINVÄLISET ASIAT: Markku Ahlsten

TEHTÄVÄT: Ylläpitää yhteyksiä ulkomaisiin moottoripyöräkerhoihin ja edustaa kerhoa sekä sen etuja FEMAn kokouksissa.

ESITTELY: Kerhoon liityin MP-koulutuksen kautta. Vuonna 2001 järjestetyn Liikenneturvan MPEAK -kurssin jälkeen pääsin mukaan kuusysin kouluttajaporukkaan, eräästä vuoden 2004 kouluttajaillasta poistuinkin TTKK:lta koulutusvastaavana. Tätä pestiä hoidin vuoteen 2015 saakka ja jatkan edelleen koulutuksen parissa. Kansainväliset asiat ovat olleet hoidossani vuodesta 2008.

Siivilissäkin viihdyn tien päällä. Milloin en ole moottoripyöräreissussa, niin kulutan aikaa omakotitalon pihapiirissä: Pienemät korjaustyöt tehdään viikossa; mahdolltomille varataan aikaa kuukausi.

Kalustona: BMW K1200RS vm. 2001, ikuisuusprojektina Husqvarna 250 automatic vm - 80 armeijan käynyt lähettipyörä.

PÄÄTOIMITTAJA: Minja Marjomaa

TEHTÄVÄT: Vastuussa Motoristi-lehden toimittamisesta. Suunnittelee teemat, kerää jäsenmateriaalit ja editoi.

ESITTELY: Päätoimittajan sijaistelun "kisälli" hommasta normaaliksi pt:ksi siirtynyt Minja esittäytyy. Kerhoon olen tieni löytänyt Lauran suoran rekrytoinnin kautta vuonna 2019 ja siksi olen varmasti hallituksen, ehkä koko kerhon, vähiten ajokilometrejä omaava henkilö. Puuttuvaa kaksipyöräiskokemustani paikkaan kymmenen vuoden mittaisella järjestötaustalla sekä usealla maantieteellisellä sijainnilla. Poliittikkakoulun käyneenä vahvuuteni ovat jargon ja pintatietämys 'vähän kaikesta'. Muuttuvassa projektien ja freelance-hankkeiden tilkkutäkissä sekä työelämätuutorin roolissa olen kalenteristani (sekä kahvista) täysin riippuvainen.

Hallituksen tehtävänä on ylläpitää kerhon toimintaa sen etujen mukaisesti. Jäsenistön kannattaa tuoda ideoita ja ajatuksiaan esille, ottamalla sähköpostitse yhteyttä hallituksen jäseniin.

Innokkaat "GR-ratakuskit"
Pertti Nieminen ja Sonja Hellén-
Nieminen Espoosta sekä Lea
Aspiala Järvenpäästä (Kuva: Pertti
Nieminen)

Koska rata-aika on arvokasta, hyvin
organisoidulla ratatapahtumalla seuraava
ryhmä lähtee radalle heti edellisen
poistuttua. (Kuva: Kalle Ryymin)

Ahveniston koulutus MP69:n ajokoulutuksessa

TEKSTI: PERTTI NIEMINEN,
GOSPEL RIDERS, ESPOO

Herätyskello pärähti soimaan klo 6.00 lauantaina. Katsahdin unenpöpperöisenä verhojen raosta ulos. Harmaalta ja sateiselta näytti, ja tänään piti ajella radalla. Tuntui siltä, että ei taida rataharjoittelusta tulla mitään, mutta kun ilmoittauduttu oli, niin lähtöä piti alkaa tekemään. Vääntäydyimme aamukahvin jälkeen vaimoni Sonjan kanssa sadehaalareihin ja hyppäsimme pyörien päälle tarkoituksena kohdata ryhmä ajoharjoitteluun suuntaavat kerholaiset Riihimäen ABC:llä. Nipin napin ennätimme ajoissa paikalle ja liityimme huoltoasemalta starttaavaan ryhmään mukaan. Pienten ryhmäajoon liittyvien kommellusten jälkeen Gospel Ridersin porukka päristeli suoraan Ahveniston radan melumittaukseen.

Vastassa meitä olivat MP 69:n kokeneet kouluttajat. Ryhmät jaettiin vapaaseen ryhmiin ja meistä vierailevista tähdistä tehtiin ryhmä G. Kouluttajat Markku Ahlsten, Seppo Anttola, Rami Kotilainen ja Jarno Saarinen kertoivat porukallemme homman säännöt. Kerran tunnissa oli ryhmämme vuoro ajaa. Ennen kunkin ajovuoron starttia kouluttajamme tulisi kertoamaan mihin keskitytään ja 20 minuutin ajon jälkeen oli palautteen hetki.

Meitä harrastelijamotoristeja kauhistuttanut tiikusade ei juurikaan hermostuttanut kouluttajiamme, joten uskaltauduimme radalle. Meille vakuutettiin, että sitten kyllä lopetetaan, jos rata kastuu kunnolla. Eikä meistä sitten lopulta kukaan ulos ajanut. Kohtuullisia vauhtejakin pystyttiin pitämään. Tosin joku sanoi, että rata tuntui liukkaalta muutamissa kohdissa.

Tarkoituksena ei ollut järjestää varsinaista rata-ajon kurssia, vaan opetella turvallisisa rataolosuhteissa maanteiden mutka-ajoa. Ajolinjoja pyrittiin hakemaan siten, että ne muistuttaisivat pikkuteiden mutkaan tuloja omalla kaistallamme. Kussakin 20 minuutin ratavuorossa ajettiin alkuun pari kierrosta kouluttajan harjoitteita kuten esimerkiksi mutkien ajamista yhdellä kä-

Ryhmän kouluttaja Rami Kotilainen demostrooi katseen käyttöä klassisella ajohanskaesimerkillä. (Kuva: Seppo Anttola)

dellä. Mallikierrosten jälkeen sai ajella vapaampia vauhteja niin halutessaan.

Loppupäivästä aurinkokin näyttäytyi, ja kun klo 14.00 jälkeen oli palautteen aika, rata alkoi olla kuiva. Kokemus oli meidän kaikkien osallistuneiden mielestä erittäin mukava ja hyödyllinen. Kurssi oli ehdottomasti hintansa väärtti ja koulutus laadukasta. Ryhmämme yhteinen kanta oli, että jos vastaavaa järjestetään uudelleen, niin varmasti haluamme olla taas mukana. Tai sipa joku heittää ilmaan toiveen 2-päiväisestäkin koulutustapahtumasta.

Rami kotilainen demostroi ohjaustekniikka (Kuva: Kalle Ryymin)

Rami Kotilainen demostroi katseen käyttöä klassisella ajohansaesimerkillä (Kuva: Kalle Ryymin)

KYPÄRÄ PÄÄSSÄ, HANSKAT KÄDESSÄ JA TURVAVÄLIN PITÄMÄLLÄ ERISTÄT ITSESI MUISTA

**FEMA MUISTUTTAA ETTÄ MUISTA PITÄÄ LIIKKUESSASI
HUOLTA ITSESTÄSI SEKÄ KANSSAMATKAAJISTASI!**

Plus nombreux, plus forts

FFMC
Fédération Française des Motards en Colère

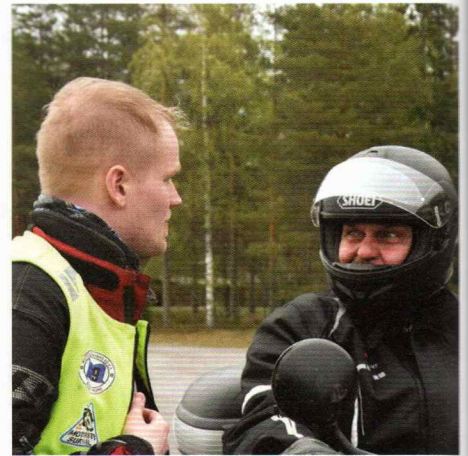
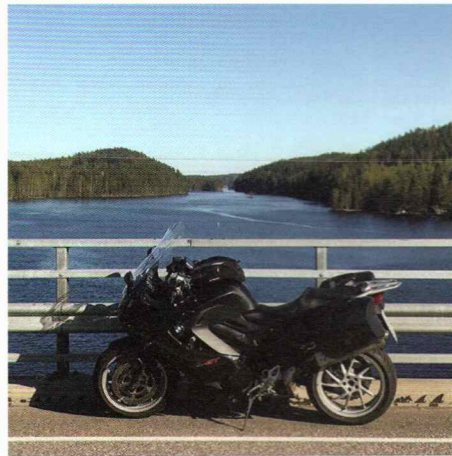
OTA INSTA HALTUUN!

#paraskaikkienkerho

#mp69ry

#kontioralli

#motoristsurvival

Kerhomme löytyy myös Instagramista!

Pistä seurantaan
@mp69ry
ja vinkkaa kavereille.

Muista myös käyttää yhteisiä
hashtagejamme.

mp69ry

Message

8 posts

78 followers

0 following

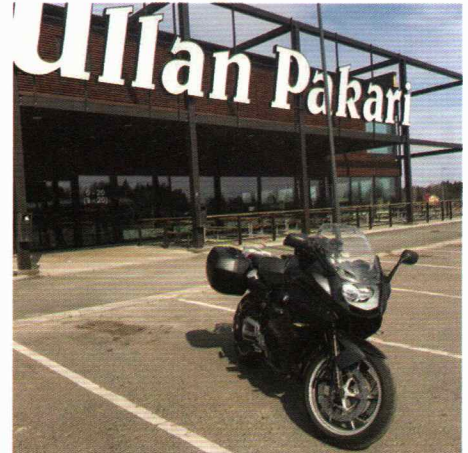
MOOTTORIPYÖRÄILYÄ NYT JA AINA

#mp69ry

#motoristsurvival

#kontioralli

#paraskaikkienkerho

Motoristin MYBIKE-juttusarja esittelee jäsenistömme pyörähistoriaa ja kokemuksia vuosien varrelta. Tämänkertaiseen MyBikeen haastattelimme Timo Majamäkeä, jolle kustomointi on tuttua puuhaa.

Pyörä taipuu moneksi - etenkin osista

MYBIKE

Timo Majamäki, milloin ja mitä kautta pyörät ovat löytäneet elämäsi? Entä miten pyörien kustomointi astui kuvaan?

Kymmenhenkisen perheen toiseksivuorimmaisena en voinut kuvitellakaan kevari-ikäisenä ajavani muulla kuin vanhalla polkupyörällä tai kilvettömällä moponrämällä. Jälkimmäiselläkin vain silloin harvoin, kun siihen sai hankittua bensaa. Ylimääräistä rahaa ei ollut kenelläkään, ellei sitä itse tienannut.

Vasta kun täytin 18, eli vuonna 1980, pääsin ammattikoulun jälkeen tienamaan oikeissa ammatitöissä ja isoveljien kannustamana aloittamaan maailmanvalloituksen, tosin jo aika iäkkäällä Honda CB 500:lla, jota silloin yleisesti haukuttiin ”nuhapumpuksi”. Oli se silti ihan oikea moottoripyörä, joka itselleni tarkoitti jättiharppausta, kaksipyöräilyä saralla. Paras moottoriajoneuvoni oli siihen asti ollut Simson Suhl, eli hävettävän vanha ja ruma mopo, jota ei kehdannut kavereille näyttää. Siskoni oli sen kummisedältään saanut ja antanut minulle. No se ”nuhapumpu” oli kieltämättä silloisen mittapuun mukaan melko vaisu peli, mutta vähät siitä. Itselleni se oli kaikki kaikessa.

Jokusen vuoden jälkeen lompsaani oli jälleen kertynyt jokunen ”Snelmanni” lisää, joten päivitin nuhapumpun vähän uudempaan viissataseen Hondaan. Tämä tapahtuma edellytti tiukkaa linjaa suhteessa muihin harrastuksiin: pussikaljaan ja tupakkaan ei voinut sormellakaan koskea, omasta autosta oli aivan turha unelmoita. Hondat vaihtuivat pitkien 80-lukua yhä parempiin ja uudempiin, aivan kuten ajomaisematkin. Piti nimittäin päästä ulkomaille, joka silloin oli ehkä eri asia kuin nykyisin. Aika harva matkusti kaukomailla, vielä harvempi moottoripyörällä. Erikoisia olivat esimerkiksi retket Kreikkaan asti, josta kuitenkin silloisen tyttöystäväni, nykyisen vaimoni, kanssa itsemme löysimme. Mat-

kailu moottoripyörällä oli meistä innostavaa ja siihen talven aikana säästyneet rahat aina kesäisin sulivat.

Vuonna -89 ostimme nykyisen asuinpaikkamme, johon kuului myös tilava navetta. Samana vuonna siirryin työskentelemään Tampereen Teknillisen Yliopiston Protopajalle, jonka työkonete aloin iltaisin innokkaasti hyödyntämään moottoripyörän osien valmistuksessa. Vähitellen myös oma navetta alkoi muuttumaan työpajaksi. Endurolla kilpaileminen alkoi samaan aikaan olla yhä aktiivisempaa, mikä vauhditti osaltaan rakentelutarvetta ja samalla opetti lisää niin ajo- kuin moottoritekniikkaakin.

Miltä projektinavetassasi tällä hetkellä näyttää. Onko kustomointi jatkunut yhä vahvana?

Varsinaisen ”virallisen” katupyörän hukkasin pois jo yli 30 vuotta sitten. Pelkillä kilpaenduroilla ja matkaenduroilla ajaminen ei ole kuitenkaan tarkoittanut kilometrien ja ajotuntien vähentymistä, päinvastoin. Loppuunkuluneiden renkaiden läjä ennen kierrätykseen kускаamista on ollut aina kyllä kiitettävän iso. Innostus matkaenduroihin alkoi muinoin Honda TransAlpista.

Nykyinen pyöräni on KTM Super Enduro 950, jonka ostin uutena -06. Sen kohdalla myös kustomointi-innostus on päässyt karkaamaan vallan lapasesta, koska pyörä on niin motivoiva. Motivoiva siksi, että se on niin alustaltaan kuin moottoriltaan jo tehtaalla tehty melko kompromissittomaksi. Vaikka pyörä sellaisenaankin oli jo aivan riittävän ”valmis”, aloin melko pian muuttelamaan sitä sieltä täältä. Kun ensimmäinen satatonna oli mittarissa ja minun piti vaihtaa siihen uudet nokkaketjut, innostuin virittämään sitä. Hankin lohkovamaisen KTM SuperDuken, eli tehokkaan katukotarin moottorin. Se ei sellaisenaan soveltunut enduroon, vaan vain parhaat osat yhdistettiin toisiinsa.

Lohkot, vaihteiston, loivat nokka-akselit otin SE:stä ja 998-kuutioinen muu tekniikka tuli SuperDukesta. Kaasaripelinä pyörästä kehkeytyi todella vääntävä ja mukavaluonteinen -kuskien voimia säästävä enduro. Vaikka sitä piti hieman jopa kesyttääkin, takapyörätehoksi jäi silti tasan 100hv, mikä riittää nappularengashommiin hyvin.

Tämän jälkeen aloin keskittymään massakeskipisteen siirtämiseen: aiempi tankki sijaitsi perinteisessä paikassa tehden pyörästä etupainoisen tuntuinen. Rakensin hiilikuidusta edestä taka-akselin kohdalle ulottuvan bensasäiliön. Ja aika paljon muutakin. Eli se mikä tuossa näyttää hiilikuidulta, on hiilikuitua.

Vaikka aiempia pyöriäni olen muuttanut aika radikaalisti mieleisekseni, tuntuu juuri tämä isolohkoKotari olevan eniten itselleni se ”MyBike” – se, joka painee housunpuntit lepattamaan ja ajohalut viriämään. KTM Super Enduroni ei ole se dynotestien ja pikiteiden sensaatiomaisiin tapaus, koska se on ”vain” sataheppainen. Mutta kun se tuolla sorapoluilla, kivikoissa ja puiden välissä alkaa tuntumaan rutikuilvalta ruutitynnyriltä, on viisainta käsitellä pyörää ajatuksen kanssa, nöyryin ja määrätietoisin ottein. Sitä paremmin se toimii, mitä enemmän siltä pystyy vaatimaan. Ja se on itselleni se paras anti.

Kun mietin koko moottoripyöräharrastustani, on se ollut aika monisäikeistä. Monet asiat ovat sitä edesauttaneet: Perhe ja ystävät, kuntourheilu, käsin tekeminen, tekniikan puolen ammatti, intohimoinen ja jääräpäinen luonne... Ehkä juuri tästä syystä jatkan edelleen valittamatta. Sillä elämä on valintoja. Itse en valitsisi toisin.

HALUAISITKO JAKAA MUISTOJASI OMASTA PYÖRÄHISTORIASTASI? KUULISIMME MIELELLÄSI TARINASI, JOTEN OLE YHTEYDESSÄ MOTORISTI@MP69.FI!

Koronapuun istutus Kieringissä.
Harald, Harri H., Ismo ja Kieringin emäntä (Kuva: Harri Honkanen)

► Vaihtoehto 2

**TEEMAKIRJOITUS:
MINJA MARJOMAA
KUVA:
HARRI HONKANEN**

Kesäjuhlat on peruttu, festarit on peruttu, Kontio on peruttu, FIM'it on peruttu.. Juhannus, kesäomat ja helteinen heinäkuukin piti jokaisen itsensä löytää..

Vuosi 2020 on ollut varsinainen ruohonjuuritason 'säätämisen' ja niin kutsutun Plan B:n vuosi. Ihmiset ovat luonteeltaan uudelleenreitittäjiä, ratkaisujen löytäjiä, tuumiskeleviä keksijöitä ja, lyhyesti ilmaistuna, uteliaita. Me olemme sitä porukkaa, jotka kyllä tuikkaavat sormensa pistorasiaan ja kielensä jäätyneeseen metallipylvääseen, mutta samalla myös niitä, jotka keksivät hangata meripihkaa tai kuumentaa luonnonkumia. Kun ihmisiä ja vuorovaikutusta tuli välttää, paradoksaalisesti moni löysi itsensä sosiaalisempänä kuin koskaan aiemmin. Etäkokoukset, videopuhelut ja jopa kirjeet löysivät kotimaiseen kommunikointiin. Ikkunoista löytyy viestejä ohikulkijoille ja naapureiden jaksamista kysellään. Tavanomaisten keinojen ja arkirutiinien puuttuessa ihmiset, alkujärkytyksestä toivuttuaan, katsovat ympärilleen ja pohtivat mitä on jäljellä. Tämä uudelleenarvottaminen on luonnollinen tapa hakea tasapainotilaa ja hallinnan tunnetta kehittämällä uutta normaalia.

Synty vaihtoehto 2.

Motoristeille vaihtoehtoisuuden ei sinänsä pitäisi olla uusi asia – ovathan toiminnan juuret alkujaan juuri siellä. Tyypillisen, tavanomaiseksi mielletyn harrastamisen sijaan moottoripyörafanit löysivät toisistaan kaltaistaan seuraa. Syntyi motoristiporukoita, joissa alettiin kehittää omanäköistä tekemistä. Innostuneen yhteisön kautta syntyi motoristitoiminta ja identiteetti, jota edelleen voi ylpeydellä kantaa. Alunperin poikkeuksellisesta toiminnasta tuli normaalia ja arvokasta. Ehkä poikkeus ei lopulta olekaan poikkeus, vaan muutos uuteen suuntaan?

Ehkä tämänkin vuoden poikkeusolot ovat tuoneet meille jotain arvokasta?

Seuraaville sivuille olemme koonneet kerhon jäsenten jakamia kuvia ja tarinoita poikkeuksellisen kesän vaihtoehtoisuudesta: varjotapahtumista, aiempien kontioiden visitoinneista sekä asiaankuuluvasta krumeluurista.

Teeman sivut ovat osoitus siitä, ettei tyypillisen puuttuminen luo tyhjiötä vaan jotain ihan muuta.

Kontiorallin jäljillä Piispalassa

KUVAT: OIVA LEPOLA

Kiiskilänmäen näkötorni Nikaranperällä on kyläyhdistyksen hoidossa. Laavu tarjoaa hyvän tauopaikan.

Mahlun kylällä omaperäisen sepän Matti Rutasen maapallopatsas vaikuttava nähtävyys. Oppaan Esko Mäkisen matkassa osuttiin paikalle.

Perinteisen leirimeiningin sijaan Kannonkosken Piispalassa (vuoden 1998 Kontiopaikka) oli vastassa urheiluryhmille suunnattu, modernisoitu keskus, joten perinteisempää tunnelmaa piti hakea Saarijärven suunnalta. Matkan varrelta löytyi muun muassa Kiiskilänmäen vaikuttava torni ja omalaatuisen tietäjän, Matti Rutasen, kotiseutu.

Kiitos retkeläisille Jukka Laitala, Eino Virtanen, Esko Mäkinen, Pentti Ilkka ja Harri Mäkelä.

Piispala Kannonkoskella siirtynyt urheilun harrastajien käyttöön. Kontioralli oli 1998 siellä.

KIERINGIN KORONARALLI 3 - 5.7.2020

Ahti R, komean tarrarivin omistaja,
sekä kuusi muuta “harmaapartaa”

TEKSTI JA KUVAT: AHTI RITOLA

“Kaksipa -tai useampi- poikaa Kurikasta” teki matkan Kontiorallin aikaan oletetulle kontrollipaikalle Kierinkiin seitsemän pyörän voimin. Kaikkien mukana olleiden kuuluessa kokeneisiin kontioiden kävijöihin – porukan nuorimmalla menossa on jo ajokausi nro 41 – tästä vaihtoehtotapahtumasta tuskin puuttui rallin henkeen kuuluvaa tunnelmaa. Esimerkiksi kontrollipaikalla jaettiin asiaankuuluva, kontiotarraa mukaileva, Koronarallin tarra katkeamattoman ketjun ylläpitämiseksi. Vastuuhenkilö Upi oli teettänyt nämä tarrat isompien teemaa mukailevien kera sopivasti pyöriin liimattavaksi. Tarinan mukaan Kurikan joukkueen matka ei suinkaan loppunut Kierinkiin, vaan jatkui kohti Sodankylän leiriä.

Joten ensi vuonna, tervetuloa leiriimme tsekkaamaan Kontio- / Koronarallin 2020 harmaapartoja.

Rallit kuin rallit vaativat tilanteeseen sopivan tarran

Asiaankuuluva, komea tarrarivistö

Tämä tarra jää toivottavasti rivinsä ainoaksi poikkeamaksi

Pelkosenniemen kontrolli vuonna 1977
(Kuva: Raimo Meriläinen)

Perillä Tulppiossa 1977, Tuula ja Raimo
(Kuva: Raimo Meriläinen)

Tulppion Kontiot 3.- 5.7.2020

**TEKSTI: MEÄNÄMCEEN ERKKA,
YKSI KAHDESTATOISTA
KUVAT: EERO NISKANEN,
RAIMO MERILÄINEN**

Muuttuvat tekijät astuivat kuvaan kun tämän vuoden perinteistä kontioreissua suunniteltiin. Vanhalla kaavalla jos olis menty, niin MeänÄmceen porukkastartti olisi ollut torstaina ja yöpyminen jossain matkan varrella. Tilanteen muuttuessa laitoin viestiä kavereille, että jos pidettäis oma Kontio oikeaan aikaan Tulppiossa. Venjoki on toki paikka josta Kontio aloitti taipaleensa, ja oma kontiotaipaleeni alkoi -72 Ranualta, mutta Tulppio on silti minulle se Kontioiden äiti. Uuden aallon seikkailupyörät olivat vasta tuloillaan. Ei ollut seikkailupyöriä, vaan pyöräseikkailuja, kuten Vuoden -77 Tulppion Kontio. Paikka teki motoristeihin melkoisen vaikutuksen, sillä haastetta tarjosi jo paikalle saapuminen vaikka ajokalusto oli kunnossa – itselläkin oli uutuuttaan kiiltävä Honda. Ehkä juuri se kuskia sekä pyörää koetteleva tie, tauotta soinut Tahdon olla sulle hyvin hellä, tai paluumatkan jännitys erään jou-

kossa olleen menettäessä pyörän hallinnan, olivat niitä jotka vetivät nytkin Tulppion suuntaan. Tuolloin paikalla olleet saattavat myös muistaa saunaretkellä anastetun kellon tai nuotiohetket, joilla poromiehet lauloivat Tulppion kappaletta tunnista toiseen, yleisön pyynnöistä huolimatta.

Heinäkuuisena keskiviikkona aloitin oman reissuni Olkkajärveltä. Torstaina sitten Kieringin kontrollia kohti. MeänÄmceen loput 11 henkeä saapuivat kukin omaa taktia, eri reittejä käyttäen. Tiaisesta villkku vasempaan ja taivas aukesi, mikä tarkoittaa meänkielellä, että päällyste päättyy. Hyväkuntoista soratietä oli hyvä lasketella laulellen menemään, muutama pyörä vastaantulijana. Kontrollipaikalla huomasimme, että tutulta näyttää: Kantojärven isä ja poika sekä Piessan Erkka olivat jo paikalla. Kiva paikka ja mukavaa maisemaa, ensi

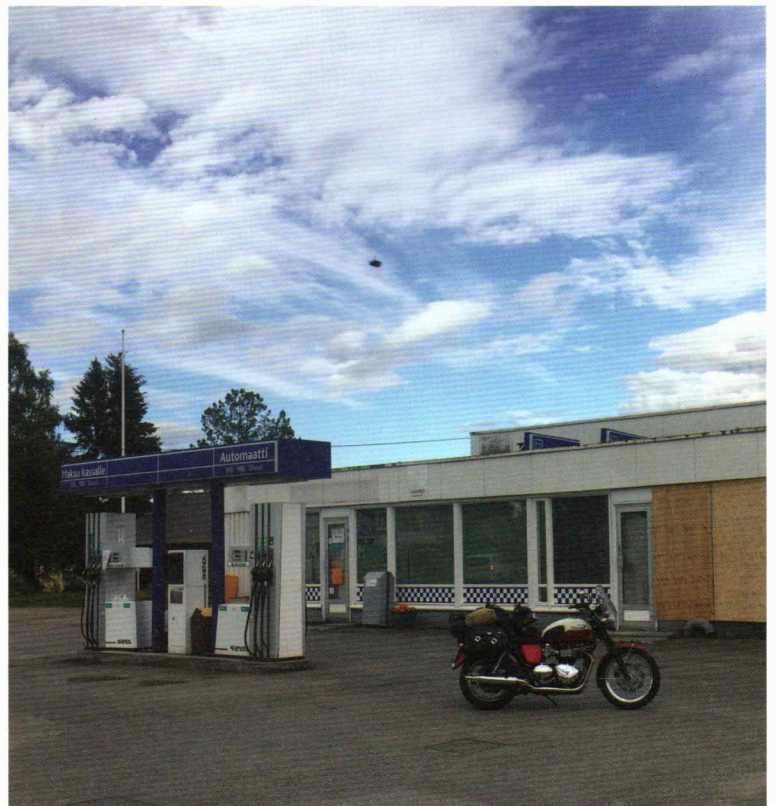

**Kieringin kontrollin jälkeen suunta Sodankylästä kohti Tulppiota.
(Kuva: Eero Niskanen)**

**Pelkosenniemi 2020
(Kuva: Eero Niskanen)**

vuoden oma kontrolli voisi olla samassa paikassa, sillä se muistutti mieleeni kontrollin Savukoskella 1977. Tuolloin meitä oli kolme veljestä reissussa, itse ajoin uudenkarhealla Hondalla, Kassu Suzuki TSL:llä ja Timppa kuskasi Arskan kakspuokkia Suzukia. Veljeskatraasta kaikki ovat Kontion kävijöitä, mutta haave siitä, että kaikki viisi olisivat jälleen yhtäaikaa paikalla ei ole toteutunut.

Maaailma on aikalailla muuttunut vuosikymmenten aikana, sillä nyt ollaan koko ajan tietoisia missä muut menevät ja sääkarttaa katellaan silmät sirrillään, sillä sadetta kierretään aina jos voidaan. Navigaattorit estävät sen alkuaikojeni eksymisen riemun ja uuden löytämisen ilon, jolloin reitti ja lähtöpäivä sovittiin, eikä niistä hevillä poikettu, ei edes sateen vuoksi. Ajettiin vain, ja katsottiin mitä reitin varrelta löytyi. Ei se nykyajan laitteisto kaikessa

paha ole, sillä älykone ilmoitti, että Rovaniemeltä ja Ylitorniolta oli tulossa lisävahvistusta, ja joku varasi yöpaikan pyssykylästä, siispä välietappi sinne. Seuraavana aamuna pojat pirteinä paanalle, Tanhuan kautta Värriöön, koukkaus Savukoskelle. Pyörät tankattiin, ja laukut täytettiin.

Sitten vain pelipaikkaa kohti, taivas aukesi toistamiseen. Soratie oli hyvässä kunnossa, ilo oli ajaa tuulia haistellen, katseen haeskeltessa kahvipaikkaa. Joki virtasi tien kumpuessa vasemmalla, kyltti Pahtakoski, lukiimme tämän ja laskeuduimme rantaan tulipaikkojen äärelle. Nopeasti kiehahti vesi, Penan, meän höystömaisterin, ravistellessa böönät pannuun. Pojilla taisi jo olla ajatus Tulppion suunnalla, sillä porukka katosi sumpin jälkeen horisonttiin, kun itse löysäsin vauhtia ja katselin paikkoja, joissa olin talvisilla ahkioretkillä käynyt.

Tulppioon pääsin lopulta minäkin, telttaleiri nousi kovaa vauhtia ja huutooni vastattiin: Sulikka ja Tarja olivat paikalla, samoin kuin Tuula ja Ramppa. Kontiossa on muutamia toteemeja, joita tavatessaan ralli tuntuu kotoisan tutulta. Tänä vuonna toteemit olivat tosin vähissä, mutta kirkkaan keltaiset haalarit värjäisivät meidän varjohlaamme. Ramppa tarjosi tulomaljat ja piti ”puheen”, jonka jälkeen maljat nostettiin vuosia jatkuneelle ystävyydelle. Illan aikana tuli myös Pena Bemarillaan Kajaanista. Jälleennäkeminen on aina iloinen asia ja Penan nauru on niin rehellisen hersyvää, että siinä kaikkien murheet kaikkoavat. Ollaan jo sen verta matkaa taivallettu että epikriisit kertovat osalle omaa tarinaansa. Tänä viikonloppuna niitä ei muisteltu, sillä varjojen ilta oli pyhitetty ilolle, tarinoille, koukkuselkänaurulle ja ystävyydelle.

Muisteli MeänÄmceen Erkka,
yksi kahdestatoista

Pöönamestari Pena Savukosken välietapilla (Kuva: Eero Niskanen)

Kieringin kontrollissa, Sodankylän suunnalla 2020 (Kuva: Eero Niskanen)

Savukosken kahvitauko 2020
(Kuva: Eero Niskanen)

Perillä Tulppiossa 2020: Ramppa, Timppa,
Tuula ja Erkka. (Kuva: Eero Niskanen)

Ei Meritum vaan Merikarvia!

TEKSTI JA KUVAT:
SATULAPUMMI WAKKA-HÄMEESTÄ

Kävin Rosendahlissa pokkaamassa Moottoriliiton kultaisen Meritumin ja siitä lähti ajatus osallistua ensimmäisen kerran myös tuohon kansainväliseen Meritum-Meetingiin. Aikataulua ja karkeaa reittisuunnitelmaa laadittiin järjestyksellä ensin Itävallasissa tuo Meritum-Meeting, sitten muutaman päivän siirtymällä Umbriaan, Folignoon, missä FIM olisi. FIMin jälkeen sitten Pohjois-Italiaan, Livignoon, Touring Meetingiin... Ja sieltä rauhalliseen tahtiin takaisin Travemundeen!

Mutta, niinhän siinä kävi, että henkselit piti keväällä vetää koko pläänin päälle, kun kaikki peruutettiin. Rahojen palautuksien ja matkojen siirtämisen kanssa tuskailtua, päätettiin reissaamiseen tottuneina aloittaa kausi pienellä Merikarvian reissulla. Tuttu, mukava cämppäri meren rannalla, jossa viettää muutama päivä. Kun tuolta oli kotiuduttu, ilmoittikin VaMP hetimiten, että kerhon "Varjo-Kontio" järjestetään – yllätys, yllätys – Merikarvialla!

Pitihän se toinenkin retki siis tehdä. Matkalle otin välietapiksi Jämin, jossa oli VaMPin järjestämänä Kontiona vuonna 2016. Tuolloin tein oman lähestymisajoni Kontioon Posion kautta, koska mielestäni Kontio-reissulla on nähtävä poroja. Ja näinhän minä niitä – niin Posiolla kuin rallin aikana myös tuolla Jämällä. Nyt tuo hiihtopotken vieressä ollut porotarha olikin sitten tyhjennetty, eli tämän vuoden reissu muodostui porottomaksi!

Varjo-Kontio sujui mukavasti ja rauhalliseen tahtiin muiden kerholaisten kanssa aikaa viettäen, aktiviteetteina syöminen, saunominen ja uiminen. Varsinaista ohjelmaa ei ollut, ainoastaan lauantai-iltana tehty kävelyretki vastarannalla sijainneeseen sataman publiin, jonka terassi näkyi merenlahden yli liian houkuttavana. Korona-ajan erityispiirteenä on mainittava henkilökohtaisten juoma-astioiden tarve, myös tuollaisella muutaman kilometrin terassimatalla. Satamassa oli samaan aikaan myös loppuunmyyty Katri Ylanderin konsertti, jota me liputtomat sitten kuuntelimme pihalla.

Varjo-Kontiosta toivuttuamme, aloimme suunnitella ei-Merikarvialle suuntautuvaa kotimaan retkeä. Positiivisena yllätyksenä suunnitteluvaiheessa tuli Ilen kutsu saapua viettämään viikonloppu Oijärvelle, Biker-campiin. Pari vuotta sitten FIM-reissuilta tutuksi tulleet Ile ja Noora ovat tuota paikkaa pyörittäneet ja monasti on tullut luvattua poiketa siihen suuntaan visiitille. Elokuulle suuntautuvaa retkeä ajatellen laitoin meille varaukseen asuntovaunu-majoituksen, sillä loppukesän yöt voivat olla pohjoisessa kylmiä. Eikä ollut huono valinta! Kylmin yö oli +5... Muutoin säät todella suosivat motoristia ja kohokohdaksi suunniteltu Biker-camp tosiaan lunasti paikkansa! Isäntäväki oli todella mukavaa ja palveluultista, myös aivan ventovieraita kohtaan, kuten tuon viikonlopun aikana tuli todettua.

Viikonloppu vietettiin Kivijoen rannalla, Biker-campissa, muiden sinne saapuneiden FIMin-kävijöiden kanssa, tyypilliseen motoristitapaan. Paikalla oli myös muita matkalla olleita motoristeja jotka poikkesivat campiin, jäipä yksi parivaljakko ilman varausta ihan yöksikin vaikka täydessä campissä oli enää telttapaikkoja. Teimme Oijärveltä myös päiväretken Ranualle, eläintarhaan, matkaa vain vajaat sata kilosaa suuntaansa. Eihän se noilla selkosilla ole matka eikä mikään!

Tämä pohjoisen retki tehtiin ajokauden loppupuolella ja kyllä täytyy sanoa, että mukavaa oli. Eiväthän nämä ajelut tietenkään tuota talvella suunnittelemani Euroopan reissua mitenkään korvaa, vaikka mukavat muistot näistäkin jäivät. Mutta kauempia kohteita ajatellen kaikkein positiivisinta tässä vaiheessa on se, että ensi kesän laivaliput ovat jo maksettuna ja selkeä reissupläni tehtynä.

FIM Meritumina tunnettu kokoontuminen on pitkän linjan ansioituneiden FIM motoristien tapahtuma, viralliselta nimeltään FIM Rendez-Vous Meritum. Folignossa perutulla FIMillä tarkoitetaan vuosittain järjestettävää FIM Rallya.

PIKKUJOULUT

Vanajan Parvi

Vanajantie 10 B,
13110 Hämeenlinna
Lauantaina 28.11.2020
klo 18-22:00

Kokouskutsu

**Moottoripyöräkerho 69 ry:n hallitus
kutsuu kerhon jäsenet ylimääräiseen
kokoukseen.**

**Paikka: Vanajan Parvi, Vanajantie 10 B,
13110 Hämeenlinna**

**Aika: Lauantaina marraskuun 28. päivä
2020 (28.11.2020) klo 17:00**

KOKOUKSEN ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus

- Kerhon puheenjohtaja Veera Tossavainen avaa kokouksen.

2. Kokouksen järjestäytyminen

- Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, pöytäkirjanpitäjä, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.

3. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

- Todetaan. Kokous on laillinen, mikäli kokouskutsu on julkaistu kerholehti Motoristissa vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta.

4. Esityslistan hyväksyminen

- Katsotaan esityslista.

5. Sääntömuutos koskien seuraavan Kontiorallin järjestämistä

- Hallitus esittää, että seuraavan Kontiorallin osallistumisoikeus vapautettaisiin väliaikaisesti kaikille moottoripyöräilijöille kerhon jäsenyydestä riippumatta. Muutos koskisi ainoastaan seuraavaa Kontiorallia. Perustelut: Vuoden 2020 Kontioralli vapautettiin väliaikaisesti kaikille moottoripyöräilijöille. Koronavirusepidemian vuoksi koko tapahtuma jouduttiin kuitenkin perumaan. Kontiorallin osallistumisoikeus on ollut rajoitettu ainoastaan Moottoripyöräkerho 69 ry:n jäsenille, jäsenten kutsuvieraille ja hallituksen kutsuvieraille jo yli kymmenen vuoden ajan. Väliaikainen tapahtuman vapauttaminen avoimeksi kaikille moottoripyöräilijöille lisäksi tietoutta kerhosta ja kiinnostusta kerhoa kohtaan myös kerhoon kuulumattomien moottoripyöräilijöiden keskuudessa. Seuraavan Kontiorallin järjestämiseen osallistuvalla kerholla on riittävät valmiudet ja halukkuus tehdä Kontioralli suurelle yleisölle.

6. Muut esille tulevat asiat

- Käsitellään muut mahdolliset asiat, jotka kokous haluaa ottaa käsiteltäväkseen.

7. Kokouksen päättäminen

- Kokouksen puheenjohtaja päättää kokouksen.

Motoristi 2020

JULKAISIJA

Moottoripyöräkerho 69 r.y.
PL 769, 33101 Tampere
mp69@mp69.fi

TOIMITUS

Päätoimittaja:
Minja Marjomaa
motoristi@mp69.fi
Oikoluku: Maija Pispä
Toimitus: Sinä? Kirjoittajat
ja kuvaajat vaihtelevat joka
numerossa.
Taitto: Selina Kustula TMI

POSTIT

Tekstit ja kuvat lehteen:
motoristi@mp69.fi

Osoitemuutokset ja muut
jäsenasiat:
jarmo.iivari@mp69.fi,
050 5367875

Mainokset lehteen:
motoristi@mp69.fi

PAINOSMÄÄRÄ

Painos noin 2000 kpl.
Jäsenpostitus kerholaisille ja
yhteistyökumppaneille.

TEKNISET TIEDOT

Painopinta-ala:
215,9 x 279,4 mm
leikkausvara 3 mm
Nelivärinen
Painomenetelmä: offset,
rasteritiheys 70 linjaa,
CMYK

PAINOPAIKKA

Hämeen Kirjapaino,
Rasulankatu 1,
33730 Tampere

ILMOITUSKOOT JA HINNAT

Takakansi

215,9 x 249,4 mm
450,00 €

Koko sivu

215,9 x 279,4 mm
tai 169 x 264 mm
400,00 €

1/2 sivu vaaka tai pysty

215,9 x 138 mm
tai 108 x 279,4 mm
250,00 €

1/4 sivu vaaka tai pysty

138 x 108 mm
tai 108 x 138 mm
150,00 €

1/8 sivu vaaka

108 x 69 mm
90,00 €

Ilmoitusmateriaali painoval-
miina pdf -tiedostona sähkö-
postin liitteenä:
motoristi@mp69.fi

SINUSTAKO PÄÄTOIMITTAJAN KISÄLLIKSI?

Lehti on ollut alusta alkaen MP69:n toiminnan ytimessä. Se toimii edelleen tärkeänä tiedotuskanavana ja hengennostattajana ympäri Suomea asuvalle jäsenistöllemme.

Haemme päätoimittajalle vasenta kättä, ideariihen toista puolta ja kisälliä oppiin. Tehtävänäsi on oppia tuntemaan toimituksen tavat ja auttaa sisällöntuottamisessa.

Haemme aktiivista motoristia, joka on sopivasti ajamisen hermolla. Me opastamme sinut toimituksen saloihin.

Sinun ei siis tarvitse olla Aleksis Kiven sukua eikä pitkää toimittajan uraa omaava, tärkeämpää on, että tiedät miltä näyttää luettava teksti ja olet motivoitunut tehtävään.

*Tehtävä ei sitouta sinua hallitukseen, ja tehtävää voi hoitaa etänä. Mikäli kiinnostuksesi heräsi, tai haluaisit kuulla lisää, ota yhteyttä motoristi@mp69.fi

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 3 TOUKOKUU 1975

Seuraavan lehden aineistopäivä on
15.11.2020.

Lehden teema liittyy yhteisöihin, joten anna ilmi itsesi tai ystäväsi, jotka kuuluvat esimerkiksi ralli- tai tuunausporukkaan!

motoristi@mp69.fi

Jäsenrekisteristä asiaa

MP69 on siirtynyt FloMembers-pohjaiseen jäsenrekisteriin viime vuonna vuosikokouksen jälkeen. Jäsentietojen siirto vanhasta rekisteristä uuteen onnistui hyvin. Tapahtumiin ilmoittautumisissa on ollut pieniä ongelmia mutta niihin on löytynyt ratkaisut. Jos olette järjestelmää käyttäessänne huomanneet ongelmia tai parannettavaa niin tietoa niistä voi lähettää jäsenvastaavan sähköpostiin. Osoite on sivun alareunassa.

Uuden jäsenrekisterin myötä jäsenvastaavan, puheenjohtajan, tapahtumien järjestäjien ja hallituksen toiminta jäsenistön asioiden hoidossa on selkeytynyt ja nopeutunut. Kaikki tarpeelliset tiedot ovat samassa järjestelmässä.

Kaikille vanhoille jäsenille on lähetetty sähköpostitse oma aktiivintilinkki, jonka kautta voi aktivoida sähköisen jäsen tilinsä. Aktiivintilinkki lähti tiedossamme olleisiin sähköpostiosoitteisiin. Osa jäsenistöstä ei vielä ole aktivoinut tiliään. Se voi johtua siitä että aktiivintilinkki

on vanhentunut, jäsenrekisterissä on ollut vanha sähköpostiosoite tai sähköpostiosoite ei ole tiedossa. Aktiivintilinkki on voinut mennä vastaanottajalla roskapostikansioon.

Tilin ollessa aktivoituna jäsen pääsee kirjautumaan jäsenrekisteriin (www.flomembers.com/mp69) oman käyttäjätunnuksen (sähköpostiosoite) ja keksimänsä salasanan avulla. Omien tietojen tarkastaminen ja niiden päivittäminen on sen jälkeen helppoa. Myös tapahtumiin ilmoittautuminen onnistuu kätevästi jäsenrekisterin kautta. Järjestelmästä voi myös ladata sähköisen PDF-muotoisen jäsenkortin halutessaan. Pahvinen jäsenkortti säilyy käytössä kuitenkin pitkälle tulevaisuuteen. Samoin myös postin välityksellä tuleva jäsenmaksulasku.

Jäsenyys säilyy normaalisti, vaikka jäsen ei aktivoisi jäsentiliään. Jäsentietojen päivitys hoituu edelleen myös jäsenvastaavan kautta.

Jos haluat saada aktiivintilinkin, laita sähköpostia osoitteeseen: jarmo.iivari@mp69.fi

KORONAVIRUS VAIKUTTAA TOIMINTAAN

Seuraa kerhon tiedotusta verkkosivuilla
www.mp69.fi sekä kerhon Facebook-ryhmässä.

Jäsennumero:

Nimi:

Puhelinnumero:

Osoite:

Haluan irtisanoa jäsenyyden

Haluan muuttaa tietojani

Lisätietoja:

Lisää
tähän
posti-
merkki

MP69 RY
PL 769
33101 Tampere